

כישורי חיים-

לגדול עם כ"ח בחמ"ד!

מדרש

קבלת האחר- האחר הוא אני

מעשה בן מלך שנפל לשיגעון

פעם אחת בן-מלך נפל לשיגעון שהוא עוף הנקרא והמלך היה בצער גדול, עד שבא חכם אחד ואמר: אני מקבל על עצמי לרפאו. והפשיט גם כן את עצמו ערום, וישב תחת השולחן עם בן-המלך הנ"ל, וגם כן גרר פירורים ועצמות. ושאלו בן המלך: מי אתה ומה אתה עושה פה? והשיב לו ומה אתה עושה פה? אמר לו: אני הינדיק. אמר לו: אני גם כן הינדיק. וישבו שניהם יחד כך איזה זמן, עד שנעשו רגילים זה לזה. אז רמז החכם והשליכו להם כתונת, ואמר החכם ההינדיק לבן-המלך: אתה חושב שהינדיק אינו יכול לילך עם כתונת? יכולים להיות לבושים כתונת ואף-על-פי-כן להיות הינדיק. ולבשו שניהם הכתונת. ואחר זמן-מה רמז והשליכו להם מכנסיים, ואמר לו: אתה חושב שאם אוכלים מאכלים טובים כבר חדלים מלהיות הינדיק? אפשר לאכול וגם להיות הינדיק. ואכלו. ואחר כך אמר לו: אתה חושב שהינדיק מוכרח להיות דווקא תחת השולחן? יכולים להיות הינדיק ולהיות אצל השולחן. וכן התנהג עמו עד שרפא אותו לגמרי. והמשל מובן למבינים.

המקור הידוע מדבר על אדם "השונה בחברה" שהחברה אינה יודעת כיצד לקבלו/ לשלבו ואף מכנה את השונות שלו "שיגעון". הדרך האמיתית שבה הצליחו לשלבו ולהכניסו למסגרת מתבצעת דרך אמפתיה, קבלה, הבנת הצורך של האחר.

כל זמן שלא היתה התבוננות אמיתית בכאבו ורגישות לצרכים האישיים שלו, לא התקיים שיח בין בן המלך לסביבה. רק לאחר שהסתכלו עליו "בגובה העיניים", היתה היכולת לדיאלוג ולקבלה.

נושא החודש "קבלת האחר" מזמין אותנו להתבונן באחר שבנו, במה אנחנו שונים, מיוחדים ואחרים. מתוך הכרה בשונות שבכל אחד, נזכה ונוכל לקבל כל שונה ואחר ללא צורך לשנותו.

על יסודי

האחר הוא אני? האומנם? קל להגיד, קשה לבצע... כי בתכל"ס, אני הוא אני והאחר- אחר. מיהו אותו אחר? ואולי יהיה לנו קל יותר להתחבר לכיוון של "ואהבת לרעך כמוך"? ניסיון לנווט את הרגש והלב, כי השכל לא תמיד שם... מהי בעצם אהבת עצמי? האם תופעת ה"סלפי", התיעוד העצמי, מעידה על אהבה שכזו? האם "לייק" לחבר, שיתוף סרטון או בדיחה לאחת מקבוצות ה"וואטסאפ" שלי, הם המצביעים על אהבת רעי?

בימים מורכבים אלו, עולות תחושות קשות במרחב הציבורי-התלהמות, נקמה, שנאה וזעם מול האחר, שהוא באמת אחר. אולי על רקע זה פתאום המושג מקבל פרופורציה, ונכון להדהד בשאלה הגדולה- כיצד אנו מכניסים 'אחרים' כמו, אוהד קבוצת כדורגל יריבה, חבר חדש בכיתה, מורה מחליף, אחי החורג ושאר אחרים הסובבים בעולמנו הוירטואלי, האקטואלי או התקשורתי, למרחב האישי שלנו?

גיל ההתבגרות טומן בחובו העצמה והקצנה של רגשות ומחשבות, ובני הנוער מנסים להביע דעות ועמדותיהם בכל דרך אפשרית, פעמים מקובלת יותר ופעמים פחות...

הבטות, חוסר הסובלנות, האלימות המילולית ולעיתים הפיזית, הם חלק בלתי נפרד מביטויים. מתפקידנו כצוות חינוכי לאפשר שיח עם התלמידים סביב הסוגיות המעסיקות אותם, בהתאם לגילם, לשלב ההתפתחותי שבו הם נמצאים, למיקום ולהקשר בבית הספר. זאת, בדרך מוגנת שתאפשר וויסות, הרגעה ולמידה של דרכים שונות להגיב ל"אחר" באשר הוא, תוך שמירה על מידות וערכים.

אנו מזמינים אתכם יועצים ויועצות, להאיר את חודש כסלו באור אחר, ולהקדיש את מסגרת כישורי חיים ללמידה על קבלה אמיתית של שונות. לחפש את זו הגורמת לנו לאתגר, לחשיבה נוספת, לעבודה פנימית המאפשרת ביטוי רגשותי תוך שמירה על אהבת העצמי- כבודי, ישרי, מידותי ואהבת רעי, שכני, ושאר "אחרים"...

קישורים רלוונטיים לנושא- לעבודה בכיתות:

<http://meyda.education.gov.il/files/ui/itonMadrach.pdf>
<http://itu-presentation.cet.ac.il/ItemList.aspx?SearchText=%D7%94%D7%90%D7%97%D7%A8%20%D7%94%D7%95%D7%90%20%D7%90%D7%A0%D7%99&>

יסודי

"קבלת האחר-ממקום אחר"

נושא חודש כסלו הוא קבלת האחר, אנו רגילים לעסוק בעניין זה סביב קבלת השונות אצל הילדים, אם במראה, בהתנהגות, בדעות וכד'.

כאן נרצה לדבר על קבלת השונות דווקא מהמקום של המענה שלנו כמחנכים לצרכים הלימודיים של הילדים.

תלמיד ירגיש תחושת שייכות כאשר יבחין שרואים אותו ואת צרכיו האישיים, לא תמיד מדובר בתלמידים לקויי למידה או בעלי קשיים מובהקים, לעיתים מדובר בתלמידים ללא מוטיבציה, בעלי קשיים רגשיים או תלמידים בעלי יכולות בינוניות.

כאשר נזהה מהם הצרכים הלימודיים \ הרגשיים \ החברתיים \ וההתנהגותיים של כל תלמיד ונדע להתאים את הציפיות שלנו ממנו נוכל לתת לכל תלמיד את המענה שאליו הוא זקוק, כך נראה לתלמידים דוגמא אישית כיצד ניתן לקבל את השונה דבר שיגביר את תחושת השייכות, את המוטיבציה ללמידה, את שיתוף הפעולה שלו וכו'.

על מנת לפתח ידע ומודעות להשפעת התהליכים הרגשיים והתהליכים הלימודיים אלה על אלה ובכדי לשמש מודל ליג עבור התלמידים בזיהוי כל לומד בסגנון הייחודי שלו ובמתן מענה מותאם, אתן מוזמנות לקרוא ולעיין בחוברת פסיפס ולזהות את ההיבטים הפסיכו פדגוגיים הייחודיים לכם כאדם וכאיש מקצוע ולהבין כיצד היבטים אלה פוגשים את החוויה הלימודית, הרגשית והאישית של התלמיד.

קישור לחוברת פסיפס-

<http://meyda.education.gov.il/files/Shefi/psipas.pdf>

בנוסף אנו שולחות קישור לסרטון בנושא השונות-

<https://www.youtube.com/watch?v=3dO7U5tTFE>

נותנים כ"ח ליעדים

חזון החמ"ד מחולל מציאות - טיפוח זהות ציונית דתית בכישורי חיים

אריקסון הגדיר את "הזהות" כגרעין מרכזי באישיות, ההולך ומתגבש בכל אחד משלבי ההתפתחות של האדם. בכל שלב נבנה נדבך אחד באישיות, וצירופם של נדבכים אלו לכלל שלמות אינטגרטיבית יוצר את הזהות האישית.

אחד מיעדי החמ"ד המרכזיים לשנה"ל תשע"ה הוא חזון החמ"ד- טיפוח זהות ציונית דתית. במסגרת העבודה שלנו בכישורי חיים אנו עוסקים רבות בנושא זה בהיותו אחד מחמשת המוקדים. בשנה זו נרצה למקד את העבודה בנושא זהות דווקא מההיבט הציוני דתי- פריזמה שתחדד את הייחודיות המאפיינת את באי בית הספר שלנו- הורים, מורים ותלמידים על כל גווניו.

סדנאות ומערכי שיעור מההיבט היעוצי תוכלו למצוא באתר מנהל החמ"ד-

<http://cms.education.gov.il/EducationCMS/Units/Hemed/yesodi/KishoreiChahim/KishoreiChaim.htm>

פה בשפילכן,

שרה טווייל וצוות המטה הארצי:

צפרה רייס, אדווה זיידמן, בת אורן מזעקי, מיכל מליק, נריה צ'אק, כרמית דוד, נחמה אבוקרט וחלית ביטון